

[Ib Christensen]

på dette område siger, at her skal forbrugsmulighederne sandelig ikke begrænses. Her skal de forøges. Det er jo det, man gør, når man letter jordbeskatningen. Så forøger man forbrugsmulighederne, der opstår ved disse arbejdsfri gevinster.

Den anden ting, som ministeren sagde, var, at det er de mindre indtægter, der har størst fordel af en indkomstilbageholdende politik, altså en indkomspolitik. Deraf følger så åbenbart den logik, at eftersom det er de mindre indkomster, der har de største fordele, så er det også dem, der skal bære de største byrder ved denne indkomspolitik. Det kan måske så give en slags logisk forklaring på, at man har forhøjet momsens til 20¼ procent og forringet personfradraget for folk, med ødelæggende virkning for f. eks. pensionisterne.

Derfor vender jeg altså tilbage til, at hvis man skal have en tilbageholdenhed i indkomspolitikken, så bliver man nødt til at lave en jord-, bolig- og skattereform, som er acceptabel for lønmodtagerne. Det er det, regeringen ikke vil, ikke tør, ikke kan, ikke vil.

Dernæst bør man give det private arbejdsmarkeds parter det fulde ansvar for deres egne anliggender og ikke give dem det indtryk, at man vil redde situationen for dem, for så ender de ikke på noget samfundsøkonomisk forsvarligt.

Hvis regeringen også ville gøre disse to ting, så ville den vinde i troværdighed. Men da den ikke gør nogen af delene, så kan dens formaninger desværre falde på stengrund, fordi der ikke er noget at have troværdigheden i.

Ole Olsen (SF):

Det er den socialdemokratiske ordfører, hr. Poul Nielson, som kalder mig op én gang til. Hr. Poul Nielson sagde – og det er jo ganske korrekt – at skal man se på konkurrenceevnen, så må man se på alle faktorerne. Man må både tage hensyn til lønnen og til renten. Det er da klart. Det vil jeg være den sidste til at bestride.

Men nu er det altså sådan, at hr. Poul Nielson er herinde for at repræsentere bl. a. danske arbejdere. Jeg synes, vi må prøve at kigge lidt nærmere i statistikken, f. eks. den sidste, vi har set fra OECD, »Economic Out-

look – Occasional Studies«, hvor man har indekstal for, hvordan arbejds lønningerne har udviklet sig pr. stk. i de forskellige lande. Jeg kan da oplyse hr. Poul Nielson om, at i Danmark er indeksudviklingen fra 1963 92,4 frem til 1977 94,6, det vil sige meget, meget lille. Sammenligner vi med, hvordan lønudviklingen har været i andre lande pr. stk., så har den i Tyskland været 92,1–110,5, Sverige 103,8–113,3, Japan 103,1–145,3, altså lande, vi konkurrerer med på verdensmarkedet, hvor Danmark har klaret sig »bedre« lønmæssigt set, end de lande har. Jeg siger »bedre« i citationstegn, for jeg er ikke sikker på, at danske arbejdere synes det samme.

Ja men, vil hr. Poul Nielson så sige, man bruger ingen moral her, det gør man aldrig i økonomi. Skal vi gøre noget, så kommer man, så vidt jeg kan se, automatisk til at rette bager for smed. Det er da rigtigt, at man kan skære ned på begge dele og holde tilbage på begge dele, men finder hr. Poul Nielson ikke, at det er rimeligt, på baggrund af den udvikling, der har været, at det var renten, man forsøgte at gøre noget ved, og ikke lønningerne?

Jeg er lidt chokeret over, at hr. Poul Nielson i dag kan tage den stilling, som han tager. Vi har ved tidligere debatter debatteret timelønnens højde, og det er klart, at dér har udviklingen været en anden. Måske har hr. Poul Nielson været lidt tilbøjelig til at have timelønnen i hovedet, når man snakker om det her. Det er nu bare ikke det, man skal have. Jeg håber, at hr. Poul Nielson vil forandre sig og blive den danske arbejder en god ven.

Formanden:

Hr. Alfred Hansen for en kort . . . vel, hr. Alfred Hansen ønsker ikke ordet. Økonomiministeren har ordet.

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Ja, hr. Alfred Hansen kunne såmænd godt have taget ordet, for jeg har ingen bemærkninger til hr. Alfred Hansen.

Når jeg tager ordet, så er det alene, fordi jeg synes, at er det ikke lige smart nok af hr. Ib Christensen at dreje mine udtalelser derhen, at jeg skulle have sagt, at de med de små indtægter må være interesserede i, at der ingen indtægtsstigninger er? Det, jeg sagde,